

Lo Somatent

DIARI REGIONALISTA Y D' AVISOS Y NOTICIAS

Any XV

Reus. Dissapte 8 de Septembre de 1900

Núm. 3.661

PUNTS DE SUSCRIPCIÓ

En la Administració d'aquest diari y en les principals
llibreries d'aquesta ciutat y de fora.
En Barcelona, litografia Mallorfe, carrer Junquera, 6.
No's retornen los originals encara que no's publicin.

Redacció y Administració

PLASSA DE LA CONSTITUCIÓ, (PORXOS)

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

Reus, un mes	Ptas. 1
en províncies trimestre	3'50
Estranger y Ultramar	7
Anuncis, a preus convencionals.	

Farmacia Serra

12 ANYS

XAROP SERRA

es lo millor remey pera combatre per crò-
nica y rebelde que sia tota classe de.....

TOS

de continuadas curacions y d' una
acceptació general, son les millors
probas pera demostrar que 't

La que paga més
contribució de la pro-
vincia.

ACADEMIA FROEBELIANA

Baix l' advocació de Ntra. Sra. de Montserrat

Carrer de la Presó, núm. 22.

La Directora d'aquest Colegi docent posa en coneixement del públic que desde l' primer de Septembre próxim quedarán obertas las classes de l. ensenyansa en sos tres graus de *parvule*, *elemental* y *superior*, en qual seccions, especialment en la de *parvule*, se seguirán ab tot rigorisme las teories sustentadas per los eminents pedagogos Fröbel y Lopez Catalán.

CLASSES ESPECIALS

LABORS: D' adorno, tapiceria, brodats, etc., etc., baix la direcció de D. Emilia Domingo.—FRANCÉS: Professora, Mme. Goujard.—SOLFEIX y PIANO: D. Ricardo Guinard.—DIBUIX y PINTURA: D. Ramón Casals.—CORTE: Modificació de figurins y montura de sombreros, D. Antonia Cabré.

Nota.—En lo referit Centre s' admeteràn alumnes internes, mitj pensionistas y recomanades ab subjecció al Reglament interior del mateix.—La Directora, María Fabra.

Secció doctrinal

Un pressagi

Es grave la noticia telegràfica de que l' govern anglès ha presentat al espanyol una reclamació conminatoria, manifestant que si Espanya no correigís ben aviat l' abús que s' feya de sustraure cartas ab valors de las sacas de la correspondencia internacional, Inglaterra, per lo que à n' ella afecta en dit servy, se veuria precisada à enviar un delegat de policia que custodiés dita correspondencia fins à Portugal.

Y diem que s'grave l' fet, no tant per la causa vergonyosa que ha ocasionat semblant reclamació, ab tot y esser molt deshonorable pera Espanya, com pel precedent que això implica, puig miris lo cás com se vulgui, sempre l' seu fonde es una amenassa d' intervenció directa à n' els assumptos que en tota Nació independent son de la incumbència exclusiva de la administració interior de cada país; y quan un govern diu lo que ha dit à n' el espanyol lo govern anglès, restà ben demostrat per tal fet que l' respecte à la independència d'Espanya te uns fonaments tant febles, que si ab moiu de la dita sustracció ja ha amenassat d' intervenir directament en los afers espanyols dins del propi territori, gque és lo que faria si s' tractés d' interessos de més quantitat?

Ab la mateixa facilitat que amenassa d'imposar un delegat seu en lo ram de Correus, podria demà disposar l' avans de tropas inglesas de Gibraltar pera intervenir en lo carri d' Algeciras ó ab un pretest qualsevol, puig tenint en compte que dit ferro-carril es d' una companyia anglesa y que molts dels terrenos de dita encontrada son propietat d' inglesos, res més senzill que hi hagi reclamacions molt sovint, las quals donarien pretext per dita intervenció. Y aquets exemples son encomanadissos, y si avuy malauradament per Espanya se n' ha donat ja un cas, las altres nacions no serien pés més escrupulosas que Inglaterra si així los hi convenia, tot lo qual constitueix un seriós perill pera Espanya.

Notém semblants fets ab gran cuidado, porque tenim por de que sigui lo comensament d' una política d' invasions en los assumptos privatis d'Espanya y que al cap y à la fi poden conduir à més positivas conseqüencies.

—Qué farán los governants pera afrontar semblants conflictes, que ben clarament se dibuixan à l' horitzó?

En comar y en riscar todo es empesar, diuen vos-

tés à Madrid. Donchs, procurin que ni sens mengin ni ens gratin.

J. R.

La sardana

(Fragments del capítol III, vol. I de la *Historia del Ampurdán*.)

(ACABAMENT)

No es, no obstant, la sardana un ball d' origen grech. Acabo de citar un passatge d' Homer, y en ell se recorda quel chor lo fermá en la vasta Creta Dédalo en temps llunyans; y s' ha de saber que Dédalo ó Dailos, à qui'l poeta atribuhi l' invent, personifica en l' historia, en eixos remots orígens en los quals un nom d' un personatge porta amagat lo nom de tot un poble, una de las ramas turca ó camita, que fou llençada de Creta per Minos qui, à sa vegada simbolisa la dominació egipcio-fenícia obrintse pas en lo Mediterrani, després de la derrota dels pobles turcos per los Faraons. Eren finalment tembó pelsgos antichs los curetes, als quals Plini atribuixi l' haber senyat à Piro la dansa militar que porté després son nom, y esta ensenyansa parti també de Creta. No dech dir més pera que comprengua que desde l' moment tinc per turcs ó pelàsgichs antichs nostres balls del contrapàs y la sardana.

Le propòsit requereix ara demostrar de quina manera lo ball ampurdanés era religiós, y que de la marxa del temps ó dels astres prengué los moviments.

De tal manera lo girar dels astres sospengó als pobles infants, que en los curs que no comprendien trobaren los ministeris de sos primers mitos; puix veyan aparéixer lo sol en Orient per caure en Occident y allarse de nou; eran las horas de la nit horas de tristesa y opressió, ja que, apart del terror que portaven las tenebres, estas després se peblaren de monstros y faulles encaminades totes à pintar la desaparició del sol, ab les noms de Ossiris, Adonis, Apolo, y en figura d' un gentil minyó morint en braços de sombras, ó dracens, ó d' un senglar en los atzars de misteriosa casa-rra. D' altra manera la resurrecció venia descrita, ab la suavitat y resplendor de l' alegre aurora, així que las horas del dia foran horas alegras en las quals lo sol divinat feya, segons las primeras idees astronòmiques, sa grandissima carrera per l' espay. En fi, les horas eran un cercle que travava l' astre del dia d' Orient à Occident, y las estrelles innumerables girant al voltant de la polar en nits serenes. Y lo simbolisme passé el culto de Ossiris, qual sacerdots en Egipte hi hó qui assegura que, girant al entorn de sos altars, dansavan agafats de les mans; lo que degueran recordar los hebreus després del pas del Mar Roig, y que, tocas las joyas de sas mullers y forjat un vedell d' or, los trobà Moysés al baixar de la muntanya. Per tot lo qual la mateixa paraula chor ó chorea, en hebreu cer-icle de gent que s' alegra y dansa al so d' un instrument, significava també lo cors dels astres.

Per lo demés fou comú lo ball astronòmic à las

antigues nacions d' indis, xinos y eslaus; los espartans lo coneixian ab lo nom d' *horus* que vol dir *collar*, per la forma rodona de la dansa, y fins los mateixos ibers l' aprengueran en Assis, los etruscs y en resolució los Sardos (Sardans, Saritanau, anomenats pel egipci) que posaren nom al que avuy encara se halla precisament en l' Ampurdà, Rosselló y Cerdanya, y en la veïna vila de Sardenya.

D' aquí he inferit en est tema no estudiad que les sardanes representan encara, puix han pres diverses influencias, l' idea originaria del curs dels astres y lo pas de les horas. Quan la música mou lo compàs lentament, es trista, planyívola, y lo semblant dels balladors grave; en eixa fayso entenç quels compassos curts son las solitarias horas de la nit, en las quals lo deu ha desaparegut en las ombras, ó ha mort en le fons dels boschs en la figura d' Adonis destrossat per una fera; y, quan als compassos curts succeheix la vista de los compassos llargs, m' imagino que s' lo dia que s' apareix per las portas d' Orient, de modo que l' animació dels balladors recorda l' alegria que causava la resurrecció del deu ferit. Y, després d' això, no es per ventura lo cant del gall que dispersa las ombras, lo gall que à sa vegada simbolisa lo sol, l' alegre senyal del contrapunt que indica la segona part del ball? Y es d' advertir que s' important la circumstància de que en eixa secció, després del contrapunt, los compassos may son curts, sinó llargs y animats com las heras en que l' sol se troba en l' horisó. En conclusió, donchs, la sardana curta, qual base de composició la forman vuit ó seize compassos, que sumen las vint y quatre horas del dia, y la llarga, sens que d' ells tinga número fixo, però conservant la divisió igual y lo ball idèntic, simboliza le cercle de las horas, la roda del temps infatigable.

Un tant han modificat sa manera de ser las influencies posteriors, de manera que, si alguna vegada, y no es rar, apunta en la música del ball sardà una marxa que, arribant à ser bélica, se separa de lo natural y expressa altres sentiments opositats à la melancolia pastori que l' ha inspirat, tingas per segur que s' interacció cèltica ó goda, puix d' aquests pobles escites feu l' afició predilecta pel ball militar. Ells à Galícia com à Portugal, à Asturias com à Bretanya, anavan al combat cantant à compàs, y en dies de repòs se exercitaven en danses lleugeres segons los autors de l' antiguitat han recordat. Aquesta influència medrà principalment à Cerdanya y Rosselló, mentre que en l' Ampurdà y en l' illa de Sardenya lo contacte ab etruscs y grechs apartà del ball nacional algunas particularitats semblants à la d' aixecar en l' ayre à las donas y la de fer caure ab la punta del peu la guerra dels balladors, fent un arriscat sal que à Sardenya se coneix ab lo nom significatiu de *camada grossa*: tot això en rncort de reptas y senyals de triomf que ja en les sardanes del Ampurdà son completament desconegudes.

Portaren aqueix mateix caràcter bélich los geths ab las danses circulars que tenian molta semblança ab la pírica dels grechs; y es opinó que de l' Assia aprengueran ab elles lo culto al foch, ja que n' lo sacerdoti d' istiu ó del equineccí se reunien per formar sus danses y cantar entorn de grans fogueres. Tenim (encara que Wilkinson dona conta de la dansa rodada dels egipcis brandent à compàs les armes) decididament per celta ó escita l' influència bélica que reberan las sardanes.

En las primeras segles de la nova era las rondas segradas, filles de las danses circulars ó orbiculars dels vells cultos, se ballaven en las iglesias cristianas no menys que al devant de los professors. A principis d' aquest segle quelcom d' asó debia ser la sardana dels sacerdots y escolans en l' iglesia de Figueras lo dia de Nadal y las danses que figuren en las profesions del Ampurdà com en les de Corpus de Sevilla, confirmades per xaris papas, en las quals ballan los seises que son noys del chor de la Catedral en lo número que indica son títol, y també en Palencie per una quadrilla de 12 noys; curiosa ceramonia d' origen egipci que formà part de la liturgia y quel P. Jesuita Larramendi, per esser també usada dels baschs, s' esforçà en defensar ab la Biblia à la mà, elegant l' exemple de Da-

vid, que honrà al Senyor baller ab totes sus forces devant del Arcs.

Y veusquí com en una dansa se troba la vida de tot un poble ab sos trastorns é influències en lo curs dels segles; y com ella es per asò una pàgina de l' història, de medo que mereix especial estudi en lo present llibre, perque la ciència de l' història per cert no hi hâ que buscarla tant sols, com entenen alguns espèrta pobres, en lèpides y pergamins rosegats pel temps ó en lo dubtós encuny de monedes vellas.

Quànt major exemple no mostran á la consideració aquestas costums que viulen al través de tots los tropells y marxan sens que sien arrebassadas per la furia dels segles!

Com en temps en las naus serdes corrían de les costas de Catalunya á las del golf de Lyó, y del Rosselló á l' illa de Sardenya, donant nom á aquells mares més vehins, la sardana no ha pàrat de rodar, com la roda del temps que simbolisa, així en las montanyas serdes de la Gallurra, com en les valls piranenques sisís á l' ombrá dels marlets dels indòmits comptes d' Empúries, com sota 'ls murs destrosats á Gerona per las bombas de Bonapart, encara que sobra las terras del poble sardo, germà major dels de rassa catalans, tinen sortes los sobirans de la terra com sobre l' túnica de Jesucrist.

Sardenya, terra dels grans dolors y de las grans esperances, exclama Libri al abandonarla en 1875, avuy reduïda de sa antiga y fera independència, se troba baixa lo domini dels italiens, per un miracle de la diplomacia de Utrecht y per l' ineptitud de Felip V. Ee abandona lo viatger sus cestos sens alabar la rareza de sus costums, sens admirar aqueix poble esquerp y noble, hospitalari y fer, alborotat encara per la llevor d' antigues discordies; que baixa encara de sus montanyas cobert lo cap ab la barretina vermella y curta dels ampurdanesos é negre com la dels nostres mariniers; que en sus plessas públicas forma 'l grandiós cercle en lo qual tots s' estreyan y giran y marxant seris y acompanyats al só d' una música no italiana, ab la regularitat y aplom dels segles que 's burlan de tots los poderoses de la terra.

Y à l' altra part de mar se treba la Cerdanya dividida y 'l Rosseiló també llansat de sa casa payral per altra injusticia humana, y així mateix lo francés, tant extranger allí com l' italià á Sardenya, contempla als catalans francesos agafats de las mens y donant voltes al só d' una música estranya y molts vegades al ritme d' un cant inspirat contra l' mateix Lluís XIV.

La tradició sura sens enfonsarla may en tants y tant grans cambis polítics. Cada any les fulles esmertuhidas surten de les boscurias y rodan al buf prepotent y al chor de la tramontana en la plana ampurdanesa; cada any imitan formant cercles una densa que s' esborra termina á las tristes notes d' una música que s' extingeix... en tant que 'l Pirineu ha perdut lo compte dels sigles, pobles y dominacions que han transcorregut.

JOSEPH PELLA Y FORGAS.

En defensa de las aurenetas

Dintre poch temps, á la tardor, començarà la emigració de las aurenetas, aquells intel·ligents animalons tan útils á la humanitat com perseguits, al menys en tot aquest trós de costa catalana, comprés de desde 'ls rocambs de Garraf fins á Salou, abont trebariam á cents los paranyos disposats á casser tan hermosas aus á son pás en busca d' altres països mes calents que l' nostre abont passar la invernada,

Cada any hem clamat contra la barbaritat, y devém dir, per lo que respecta á nostra vila, que han sigut alguns los alcaldes que 'ns han escoltat y han perseguit aquí la venda de las aurenetas mortes que 'n restalleras son portades á la plassa mercat, procedents en sa major part del veïn poble de Calefells; devent consignar que s' han distingit en dita persecució l' actual Alcalde y son antecessor senyor Serra, lo que ha fet que d' alguns anys á questa part, las aurenetas mortes que han sigut portades á vendre á nostra plassa, ha sigut fentlo clandestinament, poig les aguzils del municipi tenian ordres de decomisar las que trobessin, ordres que no duptem serán reiteradas en-gusyan pel senyor Antich.

Aquí á Espanya fa alguns anys que 's sancionà una llei de protecció als auells, la que, com tetas las seves similars que nostres governants dictan, un cop publicada y comentada y alabada... al cuarto dels més addressos, sense que ningú s' en cuide de ferla cumplir, quan tot de la mateixa conformitat d' avans, y existeixen los mateixos paranyos á la vora de marina, y 's paren les mateixes trampes al interior.

Si així com se tracta de la persecució de cassadors d' auells auxiliars y protectors de la agricultura, se tractés de la persecució de contribuents que no paguessin la contribució, ja seria altre cosa. A les presons de Barcelona donarán informes.

Y torném á las aurenetas, que parlant d' elles hi ha cuidado que 'ns entrevanquem. Donchs, si; á França, aquesta nació tant atrassadota, que ne sab fer altre cosa que Exposicions Universals y que si bé té una gran y potent marina militar, en cambi no té mes que un trist torero y encara de secà, Mr. Robert, que hasta porta bigots, mentre nosaltres ne tenim á ceatres, França, dich, també té una llei que prohibeix la cassa de las aurenetas, com també la d' altres auells, y un ministre d' Agricultura, Mr. Dupuy, que es un gran propietari agricultor, com nosaltres també som el corresponent ministre d' Agricultura, lo senyor Gasset, que es propietari... de un gran periódic rotatió, «El Imparcial». Donchs, bé; lo ministre

frenocés ha sapigut que en la regió del Mitj-dia de França, s' hi feya una considerable destrucció d' aurenetas en l' època de son pas, y 'l Ministre, que sap los perjudicis que això causa á la agricultura, ha dirigit una enèrgica circular sovintadíssima als prefectos encamineda á taller tal transgressió de la llei.

Diu així la circular:

«De informacions rebudes, resulta que en tota la regió del Mitj-dia de França, desde 'ls Alps al Oceà, s' hi fa una considerable destrucció d' aurenetas en lo moment de son pas.

La utilitat incontestable d' aquells auells deuria bastar para protegirlos entre aquestes matances que amenaçan hasta l' existència de l' espècie. Deuria saberse que les aurenetas prestan servents serveys, tant en les ciutats com en los camps.

Durant le dia, cassan los petits insectes: dipteros, lípidopteros, neurópteros, etc., qual propagació limitat.

L' aureneta no sols es utilissima desde l' punt de vista agrícola en un país de cultiu intensiu, alif shont los camps y jardins favoreixen la multiplicació dels insectes, sino també desde l' punt de vista de la higiene, destruïnt los mosquits y las moscas, que propaguen diferents enfermetats produïdes per les malcribos.

La destrucció de las aurenetas, com la d' altres auells, està ja prohibida per la llei de cassa. No obstant, si aquestas observacions no semblassin prou precisas, convindrà modificarlas para fer la llei més rigurosa.

Vos prego, donchs, senyor prefecte, que m' envieu vostras observacions sobre aquest particular y que vigilieu para que 'ls tribunals estiguin alerta sobre cualquier transgressió referent á la llei de cassa.»

Que 'n deu tenir poca de fanya 'l Ministre d' Agricultura de França quan se cuya d' una cosa tan petita com son las aurenetas, y 's preocupa de si l' espècie pot desapareixer. Lo nostre Gasset no s' em ocupa de tals petitesas, s' embranca ab cosas més gegantines, en fer canals para regar las terras. D' aquí quinze dies ó tres setmanas á tot estirar, los pagesos de las ressecas planurias de Castella se podrán ben riure dels nuvols, y acabarán las angonias que ara tenen per si plou ó si no plou. En Gasset ja 'ls hi haurá fet uns quants canals.

Ves si tenint entre mans un projecte tan grandiós ha de fer com lo Ministre de França, preocuparse per las aurenetas.

Per alguna cosa en Gasset, á més de Ministre, es propietari del periòdic de *meyer circulacion*, sino del mon, del seu carrer.

La guerra del Transvaal

Estavam en lo cert quan asseguravam que totas aquelles negociacions que s' atribuïan á Glober para rendir-se a Baden Powel devian ser, quan menys, lo produc de una fantàstica invenció ó d' una exageració tan infundada com totes las que brotan de la pluma dels corresponsals inglesos, que tenen lo privilegi de monopolizar lo cable á cambi de bombos sistemàtics y anuncis satisfactoris.

Notícies recents suposen á Baden Powel en marxa cap á Capetown; pero al cap de cinquè ó sis dias d' haverse anunciat com inminent la capitulació de Glober, cap referencia ha vingut á confirmar aquella presunció, y quan Baden Powel se retira del teatre d' operacions sense que Glober l' accompanyi en calidad de presoner, hi ha que deduir que 'l quefe boer no es dels que s' intimidan tan fàcilment, y encara cab suposar si seria l' mateix Baden Powel lo qui estigué en perill de caure en mans de Glober, y las negociacions tenian, per lo tant, un objecte completament contrari al que s' indicava.

Y res tindrà d' inverossími aquesta última suposició, donchs segons informes del propi lord Roberts, un destacament de Caballeria colonial, que realisà una marxa desde Zeerust á Krugersdorp, havia recorregut un territori sumament hostil, tenint molts topaments ab los boers y sufrint unes 60 bajas, número bastant regular para un destacament, encara que es de creure que las baixas fossin més numeroses y las dificultats arribessin á constituir verdaders descalabres. Y com al mateix temps los inglesos portaven la pitjor part en un combat lluitat al Sur de Krugersdorp, y aquells fets s' han desenrotllat sobre l' mateix terreno en que Baden Powel tingué son topament ab Glober, sembla natural deduir que no estan los boers d' aquella sona en tan bona disposició de sometres, com semblava despendres de la notícia relativa á la suposada capitulació de Glober.

De nou los comandos pertenexents á la divisió boer de Dewet constitueixen la preocupació dels inglesos; ja 'ls han vist aquells possessionats d' una serie de montanyas y en actitud amenassadora; la figura del habilitíssim capdill boer segueix sent lo cecó dels generals britànichs, y las conseillers propias de la guerra deuenir haber elevat ja al general orangista á la categoria de fantasma, contra l' qual es impossible lluytar en bonas condicions.

Tant al Nort com al Sur de Prætoria algunes partides republicanes realisen actes de presencia que tenen sobressaiats als inglesos, donchs temen aquells que la aparició d' aquelles partides sia precursora d' un súbit atac á la capital, y no estan tan abundants de tropas que en tal cas pugui tenir la seguritat d' evitar algun desastre que se 'l hi vingui demunt.

Per últim: lo generalíssim britànic anuncia també oficialment que 'l general Buller en sa marxa sobre Lydenburg ha trobat una forta posició enemiga massa extensa para ser envoltada, haventli tingut

que enviar reforsos. Serà això l' anunci d' un nou descalbre dels inglesos? En tot cas queria confirmar quant deyan en los últims días sobre las dificultats que trobarian los britànichs al intentar un nou avans sobre las línies que ocupan las forças boers de Botha.

Sessió del Ajuntament

Baix la presidència del tinent d' Alcalde D. Emili Briàs y ab assistència dels regidors senyors Navàs, Pallejà, Jordana, Artés, Vergés, Güell y Oliva, se celebrà ahir tarda la de segona convocatoria correspondent á la present setmana.

Se llegí y aprobà l' acta de la anterior.

S' enterà l' Ajuntament d' un ofici invitació para assistir á las funcions religioses que com de costum se celebraran demà á Misericordia.

Se donà coneixement de la vacant de porteria que per mort del que la desempenyava ha quedat al Institut.

Se llegí un expedient de la comissió mixta de reclutament declarant redimits á metàlics als germanos Calaf.

Lo Butlletí Oficial no porta res que interessi á la Corporació.

Passà á la comissió d' Hisenda una sollicitud de la Viuda del que fou portero del Institut, reclamant una subvenció de 20 pts. mensuals atesos los serveys que prestà 'l seu marit y l' estat de pobresa y impossibilitat en que ha quedat.

Entrà á discussió l' dictamen de la societat «El Círculo», que en la passada quedà per vuit dias sobre la taula y passat á votació fou aprobat per sis vots contra dos.

S' aprobaren veris comptes de particulars contra l' Ajuntament y ab això donà fi lo despaig ordinari, acabant la sessió enterantse l' Ajuntament d' una deixa de 1.000 duros que s' trobà en lo testament del malaguanyat patrici D. Lluís Quer, quina cantitat s' ha de repartir en parts iguals á la Casa de Caritat y Hospital Civil, més com tal deixa havia de ser cobrada en lo transcurs de cinquè anys la senyera Vinda de Quer comunicà á la Excm. corporació que no tenia inconveniente en donarla tota en un sol any, haventse acordat agrair tal finesa y donar las gràcies á la familia Quer.

CRÒNICA

A les quatre d' aquesta tarda tindrà lloc á la imponent vila de Cambrils l' oportunitat d' un meeting de propaganda catalanista, organitzat per vailesas persones d' aquesta província y aprebat y presidit per la Junta de la «Unió Catalanista» y en quin important acte hi pendrà part varis companys de causa d' aquesta ciutat, Tarragona, Barcelona, Sabadell y altres poblacions catalanes.

Lo lloc hont deu celebrarse estarà artísticament adornat ab escuts y banderes catalanes.

Les notícies que dels pobles comarcans tenim apropiades de lo que pensan sobre aqueix meeting no poden ser més falagueras, fent esperar que 's veurà molt animat.

A les vuit del matí d' ahir després d' haver sostingut llargues disputas dos empleats de la brigada de limpiesa pública d' aquesta ciutat, vingueren á las mans y d' aquestes á les armes, causant un dels contendents anomenat Francesch Sans (Xato del Mel) tres ferides de gravetat á l' altre anomenat Anton Ribas Gomez.

Lo fet ecorregué al camí anomenat del Burgaret y sembla que fou motivat per volgut carregar un primer que l' altre lo carro que cada hui conduïa.

Le ferit fou portat al hospital, sens esperances de vida, essent condonat á la presó l' agressor. Aquell solzament conta 19 anys d' edat.

Fugint de la insoportable xefagor que segueix fent y aprofitant les dos festes successives en que 'ns trobem, serán molts los vehins d' aquesta ciutat que avuy y demà surtin com de costum á passar lo dia pel camp.

Avuy apareixerà le número 6 del setmanari catalanista «Lo Camp de Tarragona», ab le següent sumari:

11 de Septembre.—Voila l' ennemi.—Que són los catalans.—Les malas lecturas.—Dous fantasmas.—Crònica regionalista.—Comentaris.—Notes d' art.—Noves.

Com es costum estableix en nostra publicació quan nos trobem ab dos festes seguidas, demà publicarem mitjà número, en quin, á serhi a temps, procurarem dir algo del resultat del meeting que aquesta tarda tindrà lloc al veïn poble de Cambrils.

